

BELGISCHE SENAAAT.

ZITTINGSJAAR 1904-1905.

Voorstel van Wet tot wijziging van de wetten op de handelsvennootschappen.

(Zie n°s 29, zittingsjaar 1903-1904, 4, 5, 8 en 9, zittingsjaar 1904-1905,
van den Senaat.)

Amendementen aangeboden door den heer Braun.

TOELICHTING

MIJNE HEEREN,

ART. 62. — Het lid dat wij voorstellen in de tweede alinea van artikel 62 in te lasschen is genomen uit het verslag namens de Commissie in de Kamers der Volksvertegenwoordigers uitgebracht door den heer Pirmez, den 9ⁿ Februari 1866 :

« De inventaris is de grondslag van de balans en van de winst- en verliesrekening *die den toestand der vennootschap en den uitslag van het dienstjaar nauwkeurig doen kennen.* »

(Com. van Wetg. II, n° 64.)

« De beslissing der vergadering zal een beheer hebben goedgekeurd, dat geleid heeft tot den toestand *omschreven* in de balans... »

(Ibid., n° 66.)

De Commissie zegde verder :

« Uwe Commissie eischt dat de winst- en verliesrekening, die dieper doet doordringen in den gang van de zaken der vennootschap en *de bijzonderheden* van een beheer beter doet kennen, terzelfdertijd als de balans bekend gemaakt worde. »

In de praktijk werden deze inzichten miskend.

Men heeft zelfs durven beweren dat « de vennootschappen het recht » hebben eene balans op te maken in vijf regels, en dat met te meer reden

» de wetgever dezelfde vrijheid gunt voor de winst- en verliesrekening, een stuk van ondergeschikten aard ». (G. DE LAVELEYE, *Moniteur des Intérêts matériels*, 22 December 1889, bladz. 2763.)

Om af te breken met een zoo verkeerde uitlegging, waaruit eene te recht betreurlijk geheeten praktijk is gevolgd (*Le Bilan dans ses rapports avec la comptabilité*, par F. HOLBACH), zou het wellicht passen in den tekst van artikel 62 de uitlegging zijner opstellers aan te duiden.

Dat is het doel van ons amendement op de eerste alinea van dit artikel.

De benamingen, in de volgende alinea's als voorbeeld opgenomen, zijn getrokken uit het voor-ontwerp der bijzondere commissie, samengesteld uit de heeren P. de Paepe, voorzitter; Alf. Beeckman, secretaris; Fr. Rosseels, verslaggever; Edm. Picard, De Rongé en Delbeke, leden. Deze rubrieken schijnen, door hunne algemeenheid, van toepassing op de meeste balansen en winst- en verliesrekeningen. Zij zijn althans niet volstrekt onveranderlijk, zij gelden niet als een onwrikbare regel en sluiten ook niet de andere benamingen uit onder welke de besturen verplicht zijn jaarlijks de comptabiliteit der vennootschap samen te vatten.

ART. 62bis. — Ons amendement is hetzelfde als het ondergeschikt amendement van den heer Picard op artikel 65, met dit verschil dat het de Regeering laat oordeelen over de gepastheid van het koninklijk besluit waarbij de formulieren voor de balans en de winst- en verliesrekening vastgesteld worden.

Niet alleen zijn de door ons voorgestelde uitdrukkingen minder gebiedend jegens de Regeering, ze zijn het ook minder ten opzichte van de vennootschappen. Zij zijn getrokken uit de engelsche wet. « Verschillende » grondbeginselen, die in de balansen moeten toegepast worden, zijn » daarin geschreven en daarenboven is er bij de wet een model van balans » gevoegd, hetwelk men gehouden is nabij te komen zooveel als de » bijzondere aard van elke zaak het toelaat. » (Zie BUCKLEY : *On the Companies acts*, bladz. 464 en volgende, aangehaald door Holbach.)

ART. 63. — De parlementaire Commissie, voorgezeten door den heer Pirmez, en samengesteld uit de heeren Sabatier, Van Iseghem, Jamar, Dupont, Van Humbeeck en Vermeire, was het, in 1866, eens met de Regeering om aan het onderzoek van al de aandeelhouders, veertien dagen vóór de algemeene vergadering, te onderwerpen zoowel de inventarissen, voorgeschreven in de eerste alinea van artikel 62, als de balans en de winst- en verliesrekening. De woorden « de inventarissen » werden slechts geschrapt in zitting van 18 Februari 1870, op een niet met redenen omkleed voorstel van den heer Jacquemyns en zonder beraadslaging.

De buiten het Parlement aangestelde Commissie, wanneer zij voorstelt den inventaris te voegen bij de lijst der stukken, die ten maatschappelijken zetel voor het onderzoek door de aandeelhouders moeten neêrgelegd worden, dezen inventaris echter beperkende tot de genoteerde en niet genoteerde openbare fondsen, stelt dus minder hooge eischen dan de Regeering in 1865.

Overigens doet zij terecht opmerken, « dat er geen enkele reden bestaat » dat de vennootschappen voor hare aandeelhouders verborgen zouden

» houden welke fondsen zij bezitten, fondsen die schier altijd een deel
» der reserven of der voorloopig beschikbare gelden uitmaken. 't Is alleen
» in de bankinrichtingen dat de openbare fondsen eene koopwaar zijn ;
» deze begrijpen dat zij, om haar krediet stevig te vestigen, noodzakelijk
» moeten bekendmaken hoe hare portefeuille is samengesteld : ook namen
» al de groote inrichtingen de gewoonte aan dit te doen, en in dit opzicht
» zal de wet maar het gebruik bekrachtigen . »

Overigens, ten einde de uitwerking van de ruchtbaarmaking, welke sommigen zouden kunnen vreezen, te verzachten, beperkt het amendement het recht der aandeelhouders tot de kennisneming van den inventaris, zonder dat of de ronddeeling, of nog minder de bekendmaking van dat stuk in het *Staatsblad* geëischt kan worden.